

for at få gulvtæppet løftet og få ansvaret placeret, medvirker vi til, men ellers vil vi altså ikke bruge flere penge på noget, som der ikke er penge i.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Hr. Frank Aaen som ordfører for forslagsstillerne.

Frank Aaen (EL):

Folketinget har vedtaget, at der fra dansk side var et erstatningsansvar over for færingerne. Derfor bevilgede vi dem et eller andet ukendt trecifret millionbeløb, som vi efterfølgende ville prøve at inddrage fra Den Danske Bank. Vi har altså erkendt, at der var et erstatningsansvar. Men der var, som jeg sagde før, uklarhed om, om erstatningsansvaret primært vedrører banken eller primært vedrører staten.

I dag kan vi notere os, at ud af de 1,5 mia. kr., der var på spil, har de danske skatteyderne udtaget til at skulle betale 1,2 mia. kr., og Den Danske Bank kan slippe med sølle 300 mio. kr. – nogenlunde det, den tilbød i forbindelse med, at Grønborgrapporten kom frem, når vi lægger lidt renter til.

Det, vi altså kan sige, er, at vi har påført skatteyderne en udgift på 1,2 mia. kr. – ikke os, men det flertal, der åbenbart vil bære aktstykket i Finansudvalget igennem, og ikke nok med det, men også efterlade demokratiet tilbage med det ubesvarede spørgsmål: Hvem har ansvaret for, at vi fra dansk side, bank eller stat, bliver erstatningspligtige over for færingerne i størrelsesordenen 1,2-1,5 mia. kr.?

Det er da immervæk lidt af et afgørende spørgsmål for et demokrati: Hvem har ansvaret for, at vi er blevet påført nu at skulle finde 1,2 mia. kr. på statsbudgettet? Jeg mener, det kan man sådan set købe meget velfærd for.

Tænk nu, hvis det var bankens skyld, det hele! Så var det jo banken, der ud af sit enorme, flere milliarder kroner store, overskud i stedet skulle have betalt, men nu er det altså skatteyderne, der kommer til at betale.

Jeg vil bare sige, at når vi vender tilbage til debatten fra 1998, så er det altså relativt væsentlige spørgsmål, der bliver stillet. Det er jo f.eks., når hr. Anders Fogh Rasmussen siger det på den måde, at Den Danske Bank med regeringens medvirken fiklede med kortene og overlod sorteper til Færøerne. Læs lige én gang mere: Det er altså ikke en socialist, der står og siger det her, det er altså lederen af den borger-

lige opposition, som siger, at det, der er tale om, er, at Den Danske Bank med regeringens medvirken fiklede med kortene og overlod sorteper til Færøerne.

Jeg må sige: Det er jo ret rystende, at det er konklusionen, men det er jo endnu mere rystende, at vi så i dag ikke kan komme videre med det redskab, der kunne have forklaret os: Hvem fiklede? Hvordan fiklede de? Hvem fiklede mest? Det bliver lukket af ved, at retssagen nu bliver stoppet, hvis et flertal gør, som de har sagt at de vil gøre i dag.

Jeg mener også, at det jo var fru Pia Gjellerup fra Socialdemokratiet, der som ordfører sagde: Jamen man kan da ikke helt afvise, at der har været en sammensværgelse mellem stat og bank i 1992. Hvordan kan vi så have en regering, der i dag beslutter at indgå en aftale, hvor man lader det spørgsmål stå ubesvaret, og hvor man siger: Vi holder lidt fast i vores, og så må banken holde fast i deres? Der kan ikke placeres noget ansvar.

Fru Pia Gjellerup siger: Det er da rimeligt, at man interesserer sig for, om danske myndigheder hjalp Den Danske Bank. Ja, det synes jeg. Og det, vi altså stadig væk går tilbage til – og det må jeg også sige til dem fra højresiden, der har fremført lidt kritik – er: Fifleriet blev altså gennemført af den forrige regering. Det er derfor, vi har været så optaget af ikke at få det lukket ved bare at fyre den nuværende regering.

Den havde og har også et ansvar, men det afgørende, dér, hvor der blev fiflet, er foregået under den forrige regering, og det var derfor, vi var så forhoppede på at få besluttet noget, som ikke bare medførte nogle konklusioner her og nu om bankens ansvar og om et politisk ansvar, men også åbnede op for, at vi kunne komme videre – også til fru Kirsten Jacobsen og til fru Pia Larsen – dels med en undersøgelse af tjenestemændene med de redskaber, der er dér, og dels med en undersøgelse med det eneste redskab, jeg kender, der er i stand til at komme til bunds i en privat virksomheds ansvar. Det kan præcis ikke klares i Folketinget. Det kan kun en domstol, og heldigvis for det, vil jeg endda sige.

Det kunne da være kønt, hvis det var sådan, at det var Folketinget, der skulle beslutte, om Den Danske Bank har gjort noget ulovligt og skal pådrage sig et erstatningsansvar. Det var jo det, den borgerlige opposition lagde op til at vi skulle beslutte i Folketinget: Hvad er sandt og forkert i den her sag? Og det kan et Folketing aldrig gøre, heldigvis, i hvert fald ikke i